

да се влияе отъ тѣхъ. Човѣкъ е надъ всѣка-
кви условия. Религиознитѣ хора ще ка-
жатъ, че религията е създала човѣка. — И
това не е вѣрно. Човѣкъ е съществувалъ и
преди религията, и преди всѣкакви икономи-
чески условия. Ученитѣ пъкъ казватъ, че на-
уката ще оправи свѣта. — Преди науката чо-
вѣкъ не съществуваше ли? Следователно, чо-
вѣкътѣ, който създаде и религията, и науката,
и икономическите условия, е въ сила самъ да
измѣни всичко.

Тази е идеята, която трѣбва да легне въ
умоветѣ на всички хора, да стане основа на
тѣхния животъ. Човѣшкиятъ духъ е главниятъ
факторъ въ живота. Вземе ли нѣкакво реше-
ние, всичко ще се измѣни — и религия, и
наука, и условия. При това положение хората
ще постъпватъ споредъ законитѣ на приро-
дата, а сега постъпватъ споредъ своитѣ лични
разбириания и вѣрвания. Напишатъ нѣкаква
максима за живота, и всички се стремятъ да
постъпватъ споредъ нея. — Тази максима е
тѣхенъ личенъ възгледъ, не е възгледъ на при-
родата. Запримѣръ, повечето сегашни хора
минаватъ за християни, защото вѣрватъ въ
Христа. Така е, тѣ сѫ християни, но Христосъ
не бѣше християнинъ. Защо? — За да бѫ-
деше християнинъ, Той трѣбваше да вѣрва въ
другъ нѣкой, вѣнъ отъ себе си. Какво знаемъ
за Христа? Знаемъ, че Христосъ е проповѣд-
валъ за любовта и изпълнявалъ волята на
Отца си. Христосъ никога не е проповѣдвалъ